

Borgå den 8 Febr. 1876.

Älskade alla!

Äter, tack för edra långa bref som alltid
medföra så stor fröjd. Jag hade just
som en liten aning att vi i dag skulle få.
Jag låg och halfsofde på B-s soffan och han
satt bredvid och läste, men visst blef
jag ~~nu~~ klarvaken när brefvet kom.
Tack också för de små böckerna i kors-
band! de kommo just till Karins föd-
dag och då fingo de alla sina. De äro ju
så utmärkte nättä dessa små häften
och isynnerhet är andan så god. På
ett ställe stod afbildade åtskilligt som
missagat Gud och Miki som har blif-
vit så reflekterande denna tid började
genast att fundera ut flera saker "som
man inte får göra": man får inte narra,
man får inte ta saker utan lof, man
får inte göra illa åt någon, inte skrika
m. m. Men mamma är det inte det al-
radummaste att skrika? sade han sen.

Bk. måste junda en hyrtly helning till vännerna i Carus med jämlikad tack
för lappas hära bref.

De ha mkt soligt af att på hvar bild
söka ut hvilken som är Karin, hvilken Miki
och alla personer på bilden föreställa
någon i verkligheten. Det minns jag
roade också mig så mkt för, säkert också
alla barn. — Jag måste nu berätta
om min bröllopsresa — ja först tänkte
jag ju säga om barnens födelsedagar
att de ha gått i all tysthet, ni firade
då Elsas f.dag mera än vi ty här dracks
inte något f.m. kaffe och allt hon fick
var en marknadskringla, här var just
marknad då. Sedan fick hon i H-fors
af faster jätta en ny klädning blå och
hvitrutig på snedden, Karin och Ingrid
fingo dylika (tyget) och Miki fick
en kalke, han hade ju visst i E-må
en men den blef der. — Farfar var så
förtjust i barnen och påstod att han
aldrig sett så snälla barn, Hos Shugers
och Krohus voro de samt en hel liten
stund hos moster Thilda och en liten

stund hos Adèle emedan tant B var så
vänlig och sade att hon så gerna ville
se dem. Der var också tant Decker och
Georg och Hilda. Hilda tyckte också att
det var roligt att se dem men helst ha-
de hon velat se Karin som ni hade ta-
lat så mycket om. I mitt tycke voro de
också bra söt, Miki var litet högtid-
lig och alvarsam men Elsa gick sa-
kastiskt vägen och tog fram en ~~litet~~ liten
vagga som stod under bordet och bör-
jade bädda. Adèle var helt förundrad
ty "lillan" brukar ju (liksom hennes mam-
ma för) inte leka med sina dockor.
Elsa hade sin nya blåa klädning med
korta ärmar och Miki hade "morfars
studentbyxor" och en blå kott som kläd-
de honom förträffligt. Vi reste sedan
samma dag på e.m. och på bangården
kommer Borgströms betjent och samlar
upp ur en korg ett paket och hvar
och en af barnen. Den snälla tant B!

Karin fick en bok: fabler med många bilder, Miki fick en låda med "bygg saker" Elsa fick också en låda med trädbitar att sätta ihop efter bilder, och Ingrid en stickad docka. De voro alla så lyckliga! Jag har ännu ej kommit mig att skrifa och tacka tant men nog vill jag göra det, ty hon var så utmärkt vänlig hela tiden jag var der. Hon bad mig helsa till mamma och säga att hon blef så förtjust i Miki när han på en liten glasharmotika, som Lilla hade att leka med, tog ut och spelte riktigt gubben stack. Farfar hade just samma dag lärt honom den på Jettas piano der på villan. - Och så måste jag berätta att de hos Borgströms alla sade att jag såg så frisk ut att de riktigt onskade att mamma skulle få se mig och Lina sade att hon bestämt skulle skrifa och berätta det för mamma. Jag är nog också så frisk jag nästan kan onska och då måste det väl synas.